RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0477 van 20 augustus 2013 in de zaak 1112/0202/SA/1/0168

In zake: de stad LOMMEL, vertegenwoordigd door het college van burgemeester

en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Stijn BUTENAERTS

kantoor houdende te 1080 Brussel, Leopold II-laan 180

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het

Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Christian LEMACHE

kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60

waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Pascal MALLIËN

kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 november 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg van 21 september 2011 waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een telecommunicatiestation.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving en met als kadastra

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 3 oktober 2012 met nummer S/2012/0209 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel toegewezen is aan de derde kamer, is op 3 oktober 2012 toegewezen aan de eerste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 november 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karima EL MOUZGHIBATI, die loco advocaat Stijn BUTENAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Andy BEELEN, die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pascal MALLIEN, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv vraagt met een aangetekende brief van 20 december 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft de tussenkomende partij met een beschikking van 12 januari 2012 voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen en haar gevraagd bij haar uiteenzetting ten gronde en minstens op de zitting met betrekking tot het schorsingsverzoek, een afschrift te bezorgen van de akte van aanstelling van haar organen, in het bijzonder van de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de aanstelling van de heer

Na onderzoek van de door de tussenkomende partij ingediende documenten verklaart de Raad het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 5 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv voor de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een telecommunicatiestation: het plaatsen van een buismast met antennes op het dak van de droogtoren van de brandweer. Aan de voet van de buismast wordt de technische installatie geplaatst".

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgesteld gewestplan 'Neerpelt - Bree', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, nietvervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 mei tot en met 8 juni 2011, dient een omwonende een bezwaarschrift in.

De FOD Mobiliteit en Vervoer, Luchtvaart, adviseert voorwaardelijk gunstig op 13 mei 2011.

De stedelijke technische dienst adviseert gunstig op 19 mei 2011.

De brandweer adviseert op 10 juni 2011 ongunstig, omdat het niet zeker is dat de voorgestelde installatie met al haar onderdelen, die aan elektromagnetische straling op een hoog vermogen onderhevig zijn, ongevaarlijk is voor mensen in hun normale werkomgeving.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig op 14 juli 2011.

Op 20 juli 2011 neemt het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij volgend standpunt in:

"...

Aangezien de toren door de korpsleden van de brandweer gebruikt wordt als oefentoren dient er aangetoond te worden dat de elektromagnetische straling ongevaarlijk is voor de korpsleden.

..."

Op 21 september 2011 beslist de verwerende partij als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"

De aanvraag betreft het plaatsen van een telecommunicatiestation op een bestaande vergunde brandweertoren met een hoogte van ca. 20m. Door dit communicatiestation wordt de toren slechts met iets meer dan 5m verhoogd. De constructie van buismast met antennes is bovendien vrij transparant waardoor de bijkomende visuele hinder en ruimtelijke impact beperkt zijn en daardoor aanvaardbaar. Door de installatie op de bestaande vergunde toren te plaatsen worden het bundelingsprincipe en de telecomcode gerespecteerd.

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt

gezondheidsnormen vast. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uit gaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat.

Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde normering.

Er kan dan ook niet volledig akkoord worden gegaan met het ongunstig advies van de stad Lommel. Het voornoemde conformiteitsattest moet immers door de aanvrager in elk geval worden verkregen voor de installatie in gebruik mag worden genomen. Bovendien is de minimum vrije hoogte op het dak onder de schotelantennes met gerichte stralenbundels 2,23 m, onder de UMTS-antennes zelfs 3,37 m, zodat er geen gevaar bestaat dat brandweerlieden tijdens oefeningen voor de antennes komen. De aanvrager zal bovendien aan de stad Lommel en de brandweer de veiligheidsinformatie ter beschikking stellen die technici krijgen wanneer zij moeten werken in de buurt van antennes. Eventuele ongelukken kunnen hierdoor volledig worden uitgesloten ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij stelt dat zij een 'adviesverlenende instantie' is bij de totstandkoming van de bestreden beslissing en beroept zich dan ook op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO met betrekking tot haar belang om bij de Raad beroep in te stellen.

Bovendien verwijst de verzoekende partij met betrekking tot haar belang om bij de Raad beroep in te stellen naar artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO omdat de bestreden beslissing volgens haar een negatieve impact heeft op de werking van het brandweerkorps en, bijgevolg, op de veiligheid van de bevolking. De verzoekende partij vreest dat de brandweer op de toren, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, geen brand(weer)oefeningen meer kan uitvoeren.

De verwerende partij wijst er in haar antwoordnota op dat alleen het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij, dat zelf geen verzoekende partij is, geadviseerd heeft over de aanvraag voor de bestreden vergunning.

Verder werpt de verwerende partij op dat de bestreden beslissing brand(weer)oefeningen niet onmogelijk maakt, zelfs niet op de toren, omdat:

- de bestreden vergunning geen exploitatievergunning is;
- de aanvraag alleen betrekking heeft op het dak van de droogtoren, zodat de gevels ervan, tot aan de dakrand, en zelfs de diverse terrassen in de zijgevel, nog voor brand(weer)oefeningen gebruikt kunnen worden;
- de verzoekende partij niet aantoont of en, zo ja, hoe vaak, er op de toren brand(weer)oefeningen georganiseerd worden, noch dat er geen alternatieven zijn en dat de veiligheid van de bevolking in het gedrang komt als gevolg van de eventuele onbeschikbaarheid van het dak van de toren.

De tussenkomende partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partij.

Ook zij stelt dat alleen het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij beschouwd kan worden als adviesverlenende instantie, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO.

De tussenkomende partij voegt er aan toe dat het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij meer dan 30 dagen na het afsluiten van het openbaar onderzoek advies heeft uitgebracht, zodat het college, conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, geen beroep tot vernietiging meer kan instellen.

Tenslotte wijst de tussenkomende partij op een tussen haar en de verzoekende partij gesloten huurovereenkomst.

4.

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij dat haar college van burgemeester en schepenen een uitvoerend orgaan is van de stad en het in rechte treden van de stad, volgens de verzoekende partij, gelijk te stellen is aan haar eigen optreden als college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partij stelt tevens dat zij tijdig geadviseerd heeft.

Ten slotte wijst de verzoekende partij er op dat zij, krachtens artikel 135 Nieuwe Gemeentewet, de veiligheid van openbare gebouwen moet garanderen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij beschouwt zich ten onrechte als een adviesverlenende instantie en kan haar belang om bij de Raad beroep in te stellen dan ook niet baseren op artikel 4.8.16 §1, 6° VCRO.

Alleen het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij, en niet de verzoekende partij zelf, adviseert, krachtens artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° VCRO, over de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning in de bijzondere procedure.

2. De verzoekende partij kan zich als (publiekrechtelijke) rechtspersoon wel beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om bij de Raad beroep in te stellen om de wettigheid van de vergunningsbeslissing aan te vechten, wanneer blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolge van een vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij moet het eventueel bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet omschrijven en tegelijkertijd aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

3. De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing een negatieve impact heeft op de werking van het brandweerkorps en, bijgevolg, op de veiligheid van de bevolking.

Uit het stukkenbundel (stuk 6) van de tussenkomende partij blijkt echter dat de tussenkomende partij, als begunstigde van de vergunning, en de verzoekende partij op 11 juni 2010 een huurovereenkomst hebben gesloten voor 'de dakoppervlakte van de slangentoren en technische ruimte' in functie van 'de plaatsing van telecommunicatieapparatuur (zoals o.a. een technisch lokaal, bovengrondse dragers (pylonen of masten) met verbindingsantennes voor telecommunicatie, de hiermee verbonden technische apparatuur, ondersteuning en kabels'.

Deze huurovereenkomst vermeldt niets over eventuele activiteiten en/of oefeningen van de brandweer op deze dakoppervlakte.

De verzoekende partij betwist de geldigheid van deze overeenkomst niet.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij geen hinder en nadelen ondervindt van de bestreden beslissing wanneer blijkt dat zij, voorafgaand aan deze beslissing, zelf met de tussenkomende partij een huurovereenkomst heeft gesloten die de exploitatie van een telecommunicatiestation op de brandweertoren mogelijk maakt.

De verzoekende partij heeft daardoor uitdrukkelijk ingestemd met de door de bestreden beslissing vergunde handelingen en werken, zodat de verzoekende partij de bestreden beslissing niet kan aanvechten door bij de Raad beroep in te stellen om de vernietiging ervan te bekomen.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partij geen belang heeft om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv ...... is ontvankelijk.
- 2. Het beroep is onontvankelijk.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.
- 4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 20 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Ingrid VAN AKEN Eddy STORMS